

101224

innstillingen om innføring av kraftformonopol som bestrider hold barheten av de argumenter som har vært påført til støtte for et slikt monopol.

Hva angår det ene hovedargument, bemerker vi at beredskapslagringen, påber forbundet på at vi både fra denne og andre bransjer har sikker erfaring for at beredskapslagring meget vel kan ordnes gjennom samarbeid mellom staten og importørene. Under en eventuell okkupasjon vil det å eke påre direkte uheldig om beredskapslagrene er samlet på statens hånd og ikke som nå fordelt på en rekke importører, spredd over hele landet. Hva angår det annet hovedargument, kraftforrets betydning som regulerende faktor for jord-

som med kraftformonopol. Myndighetene har allerede nå den nødvendige kontroll på dette felt, etter det Forbundet trekker så fram en rekke forhold som det mener på er avgjørende måtte taler mot innføringen av kraftformonopol, bl. a. Blir konkurranselovens betydning for forbrukerne understrøket. Når et statsmonopol er i markedet for å gjøre kjøp, har dette erfaringsmessig en prishevende virkning, heller det Forbundet hevder til slutt at innføringen av kraftformonopol automatisk vil føre til en uheldig sentralisering i Oslo, at det vil medføre en sterk belastning av de største byers havner og svekke vår skipsfart i dens arbeid mot diskriminering på sjøtransportens område.

Oswald om ranet i Holla Sparebank

„Vi tok det som var“

Pengene gikk til Meget arbeid

Saken vedrørende ranet i Holla Sparebank, under krigen fortsatte i Oslo tirsdag formiddag. H.R. advokat Knut Blom hevdet på forsikringselskaperes vegne at banken betalte en meget liten premie for sin ranforsikring. Denne premien, mente han, var et tydelig bevis på at selskaperne bare dekket den sivile risiko. De «Norge» i forbindelse med ranet i Oslo Sporveier av en politimann fikk underretning om at hjemmefronten måtte antas å stå bak, sluttet selskapet med å tegne ranforsikring. Dette skjedde like før det, beyrer å bli så mange ran som førte det var overveldende sannsynlig at militære hjemmefrontorganisasjoner sto bak. Og slike ran fant en seg ikke besyret til å øvetatte.

Forvareren konkluderte med å nedlegge påstand om full frifinnelse for forsikringselskapet Norge.

Første vitne var den fra krigen kjente leder av Oswald-gruppen — Aabjørn Sunde. Han blir av advokat Bloms anmodet om å fortelle hvordan hans gruppe under krigen samarbeidet med andre grupper.

Sunde forteller at han i 1941 henvendte seg til kommunistene for å stille seg til tjeneste for illegale oppdrag. Han fikk da disse hjelp til å sette igang. Gruppen talte til å begynne med 13 mann. Senere kom også i forbindelse med andre grupper og deltok i en rekke aksjoner sammen med disse, inntil attentatet mot statspolitiet i august 1942 satte en foreløpig stopper for aksjonene. Sunde fikk hjelp av den illegale politigruppen til å gå i dekning utenfor byen.

I februar 1943 fikk S. imidlertid anmodning om å komme til byen igjen og samarbeidet med Milorg ble da gjenopptatt.

Samarbeidet med kommunistene ble opprettholdt til oktober 1943, da det ble stillt betingelser som Oswald-gruppen ikke kunne godta. Den fort-

satte da på egenhånd. Høsten 1944 fikk S. anmodning fra Milorg i Bergen om hjelp, og slik hjelp ble ytet. Under en aksjon her hentet gruppen 3—4000 kroner i Laksevåg Sparebank. Dette var det siste sabotasje-arbeidet Sunde og hans menn utførte sammen med andre grupper. Heretter fortsatte gruppen alene.

Forv.: Hvor mange menn hadde De i gruppen Deres til slutt?

Sunde: Sommeren 1942 var antallet størst — med vel 200 aktive. Men det vekslet jo stadig. Høsten 1944 kom så mange valuliddannede sabotører fra England at da tok vi til å eksportere våre egne folk. Ved årsskiftet 1944—45 var min gruppe bare på 25 mann.

Forv.: Hvordan greide De Dem med penger?

Sunde: I 1941—42 fikk vi en tid 8000 kr. i måneden av en annen gruppe, men dette opphørte sammenlig fort. I oktober 1942 skulde også utbetalingen fra kommunistene, og fra da av måtte vi skaffe oss midler selv.

Forv.: Hva gikk pengene med til?

Sunde: De gikk med til mat, klær, tobakk og noe svartebærvarer. En del penger gikk med til hyfale, reiser og flere av sabotørene hadde jo også familier som måtte underholdes. Men sprengstoff og slikt fikk vi.

Forv.: Førte dere regnskap?

Sunde: Ja, etter Modum Sparebank anskaffet vi oss en svart bok og Petter Bruun ble satt til å være regnskapsfører. Det var jo ikke så mange hantektposter, men utgiftene ble nøye bokført. Men etter hvert ble det klart at noe slikt ikke kunne fortsette. Vi kunne ikke reise land og strand rundt med svarte regnskapbøker.

Dommeren: Belønnet dere noen gang sabotasjeaksjoner?

Sunde: Nei, aldri. De to skingittene som for ranet i Holla Spo-

Vardim
13/2-50

fra begivenhetene på våre kanter. — vant lørdagsmøtet i Fensbakk. I midt-las Januvred, Odd i svingstangveisen 4 utferlige referater og billedstoff fra

En- ty- for- uke La- ven- 200- tje- ing- lam- ma-

gen

Fun- påbe- den Maar- ryke- i på

J.

n.

ig og

ført elaka

i be-

illegg

Øst- har

care- etter

1916. enler

hand- på å

vever

en

roner

i vir-

røkkhet eller —?

Fuchs tilbyr seg å fortsette som forsker

Teoretisk fysikk er alt han har å leve for.

Dr. Klaus Fuchs har tilbudt å fortsette sitt viktige atomforskingsarbeide for den engelske regjering, likgyldig hvilket utfall spionasje-prosessen mot ham får.

Fuchs, som oppholder seg i Brixton fengsel, har overfor sikkerhetspolitiet erklært at hans arbeide med teoretisk fysikk er alt han har å leve for, og at hans dyktighet forhåpentlig stadig vil kunne benyttes.

I offisielle kretser hvor man nå samler sikkerhetsnettet for å gjøre A interessert i et fellesskap med England om surstoffbombe, mener man imidlertid ikke at sjansene er store for at en overbevist spion noen sinne skulle få lov til etter å se for- trolige dokumenter eller bli innviet i atomhemmelighet. — Blant de sikkerhetsforanstaltninger som England nå tar for å gjenvinne USA's rystede tillit, er en ny gjennomgang av atomvitenskapens nennens fortid.

Den danske undervisnings- minister død

(NTB fra RB) Danmarks undervisningsminister, Hartvig Frisch, av- gikk ved døden lørdag morgen etter å ha vært alvorlig syk i lengre tid. Han ble 57 år gammel.

Ørnen tok katten på gårdsplassen!

På en gård i Lønsø var en stor temmelig nærgående forleden. En ble plutselig oppmerksom på en stor fugl styrtet seg over katten på gården som gikk inne på gårdsplassen. Da man til slutt fikk jaget fuglen vekk hadde den spiet opp det meste av katten. Det er sjelden at ørnen kommer så nær bebyggelsen, og at den går til angrep.

for trafikken på Skjens havn, har firmaene bevilget bombeløst 25.000 og

Korrekt herre

Albert ...

